

Gade (SF), Helge Mortensen (S) og Marianne Jøved (RV) (se foran) vedtoges med 104 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 7 (FP); ingen stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 15 af Jørgen Tved (FK) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) *Forhandling om redegørelse nr. R 3:*

Industriministerens redegørelse af 4. november 1987 vedrørende brancheglidning i den finansielle sektor.

(Redegørelsen anmeldt 4/11 87. Redegørelsen givet 4/11 87. Meddelelse om forhandling 4/11 87).

Forhandling

Erling Olsen (S):

Tak for redegørelsen. Den var interessant og velegnet til at kridte banen op for regering og opposition.

Der er noget, vi er enige om. Det er et styrket tilsyn, styrket revision og indskydergaranti. Formen, teknikken kan vi diskutere, men sigtet er vi enige om.

Så er der noget, vi er uenige om. Det drejer sig i første omgang om, hvorvidt man skal have et fælles tilsyn med alle finansielle virksomheder og institutioner. Regeringen har taget det prisværdige initiativ at samle tilsyn under Industriministeriet til ét finanstillsyn. Vi ville gerne, at det blev udstrakt, sådan at vi fik alle tilsyn under samme tilsyn, og jeg skal illustrere vigtigheden af dette ved et meget aktuelt eksempel:

Bank- og Sparekassetilsynet opdagede de såkaldte babylån for længe siden, men reagerede ikke, for det var ikke deres bord. Man underrettede ikke engang Realkreditilsynet i Boligministeriet. Havde vi haft et fælles tilsyn, var babylånene formentlig blevet kvalt kort efter fødslen, og vi havde måske undgået C & G Bank-skandalen.

Den anden ting, som skiller regering og opposition, er, at vi mener, at brancheglidning

bør imødegås ved at bløde op for arbejdsdelingen og erstatte et institutionelt tilsyn med et funktionelt. Regeringen mener, at man skal fastholde arbejdsdelingen og tillade koncern-dannelser.

Hvad betyder det på almindeligt dansk? Det betyder f.eks., at Socialdemokratiet vil tillade Den Danske Bank at sælge forsikringer og Baltica at modtage indskud, men til gengæld forlanger, at Baltica i sine indskudsforretninger følger bankernes spilleregler og Den Danske Bank følger spillereglerne for forsikringselskaber.

Regeringen vil ikke tillade Baltica at modtage indskud, og den vil ikke tillade Den Danske Bank at sælge forsikringer. Men den vil godt tillade en finansiell koncern, hvor Baltica og Den Danske Bank var sammen i en kæmpekoncern – lad os for simpelhedens skyld kalde dem Dantica – som bliver en af de største finansielle koncentrationer her i landet.

Det vil sige, at Socialdemokratiets linje er at øge konkurrencen, regeringens linje er at øge kapitalkoncentrationen. Det er i en nøddeskal forskellen mellem socialdemokratisk og borgerlig kapitalmarkedspolitik.

Så er der enkelte ting, vi måske kunne blive enige om. Vi vil gerne se på nye regler for egenkapital i banker og sparekasser m.v. Vi synes, det er en god idé at indrette egenkapitalkravet efter, hvilke risici man er inde i. Men vi vil være meget opmærksomme på, om det betyder en total nedsættelse af egenkapitalkravet. Skal niveauet for egenkapitalen ændres her i landet, så skal det op og ikke ned.

Det sidste er spørgsmålet om sparekassernes adgang til at skaffe sig kapital over aktiemarkedet. Vi har kolossal sympati for sparekasserne og vil nødig se dem miste markedsandelen, fordi de ikke får tilført nødvendig kapital. Men ideen om overgang til aktieselskaber køber vi ikke umiddelbart.

Hvis sparekasserne, der er et nonprofitforetagende, bliver aktieselskaber, får de som andre aktieselskaber til formål at indtjene penge til aktionærerne. Det kan være, det bliver nødvendigt for at tilføre den nødvendige kapital, men så er de ikke sparekasser længere. Lad os kalde dem sparebanker; så er de banker med en særlig historisk baggrund.

Vi må, hvis vi skal acceptere denne konstruktion – hvad vi ikke er sikre på vi kan – i hvert